La vida després del 9N.

Opinió | 17-11-2014 | 17:51

Encara el 9N. Des del primer dia que es va anunciar els mecanismes del procés participatiu del 9 de novembre es va anunciar que en els 15 dies posteriors es podria votar en les delegacions del Govern català en cada regió. Encara queda una setmana de votació i el ritme ha estat sostingut. Als 2'3 milions de ciutadans que ja van votar fa una setmana s'hi ha d'afegir el vot a l'estranger i el vot dels quinze dies posteriors. Per pura projecció del ritme de vot d'aquesta primera setmana, el resultat final pot ser de més de dos milions i mig de participants. Madrid ho veu de color negre.Nosaltres ho veiem en tots els colors de l'esperança, tots els colors del verd, que canta Raimon.

Quina reacció

Rictus de preocupació i paràlisi aquesta setmana que deixem enrere a Madrid. He escoltat de tot, i de bon grosses, sobre com hauria d'haver actuat el Gobierno abans i durant el 9N. Un molt destacat membre del govern central em diu que tenien identificat des de feia setmanes el magatzem de Lleida on es guardaven les urnes de cartró i que van considerar incautar-les en el centre per a disminuïts psíquics on es van fabricar. Pensaven que seria menys agressiva la imatge. M?emporto les mans al cap. Dilluns la irritació va conduir al "aquí sabran qui mana" en forma d?instrucció "d?empaperament" del president, la vicepresidenta i varis consellers. Dimarts i dimecres els telèfons no van parar de sonar. Alguns catalans patrocinadors de la tercera via els hi van dir que aquesta mesura era el bitllet directa a una majoria absoluta sobiranista en un Parlament dissolt. Acabem la setmana amb els fiscals dividits i la sensació que alguns s?han quedat amb un pam de nas perquè no els hi havien explicat bé què estava succeint a Catalunya. I mira que fins i tot es va fer un llibre que es va enviar arreu del món.

Tornar a votar

Abans de Nadal sabrem la reacció i el resultat de les converses que mantindran els partits després de la conferencia - programa que anunciarà Artur Mas en una conferència el 25 de novembre. Ara per ara s?insinuen algunes idees: convindrà una votació en unes eleccions al Parlament de Catalunya per comptar-nos tots, per fer una topografia de les forces politiques catalanes en el seu conjunt. Convindrà parlar en profunditat del "que". Perquè convocar unes eleccions catalanes anticipades si no hi ha acord programàtic sobre el contingut d'un programa compartit. I en aquest "que" també hi ha molt del com actuar en un futur parlament (seguint els passos del Consell

Assessor per la Transició Nacional i no pas sortint al balcó a quedar estèrilment descansats). S?imposa un temps per governar el "mentrestant", per acabar de renovar el mapa polític a través de les urnes en les eleccions municipals del 24 de maig. Convé digerir i repetir al món el resultat democràtic del 9N. Convé un gran diàleg entre ciutadans catalans. Convé la deliberació democràtica en profunditat que no ha pogut existir fins ara per incompareixença dels arguments d'una part. Convé el convenciment per la via de la constatació empírica dels fets de la debilitat de la tercera via. Convé una maduració que arribi al punt just (Doneu-nos la Tramuntana justa que eixugui l?herba i no espolsi el blat, Carles Fages de Climent). Aquesta societat està en marxa.

La projecció internacional
Un exministre polonès socialista de molt llarga trajectòria em pregunta ben convençut: ja heu votat i ara res es mou? Se?n fa creus del contrast entre les cues de votació i l'immobilisme del govern central. Però en aquesta revolta de vellut, és molt rellevant que un diari d?ordre i portaveu de la societat BoBo francesa com és Le Figaro proporcioni una tribuna d?opinió al president de la Generalitat el passat dissabte. Això és evitar l?aïllament i convertir-se en actor del moment europeu. Com els escocesos. Amb tot el respecte, el que no va aconseguir la via Ibarretxe.

Atac informàtic massiu. Un dia s?explicarà l?atac informàtic massiu que va patir el sistema informàtic de la Generalitat els dies 8 i 9 de novembre i que va posar en risc serveis essencials pels ciutadans com la sanitat i les emergències. En aquest món tecnològic tot s?acaba sabent. També l?origen de l?atac. Els que el van perpetrar pretenien el que va succeir fa anys a Estònia quan els russos van fer caure el sistema. Des d?aquell dia Estònia és el país de l'OTAN més especialitzat en ciberatacs. Catalunya, sembla ser, ja s?havia preparat.

Tot canvia. El 7 de maig de 2015 hi ha eleccions parlamentaries a Gran Bretanya. Tot fa indicar que el parlament passarà dels 3 partits tradicionals a 6. I cap amb majoria absoluta. Cada cop més els mapes electorals es fragmenten a Europa.

Autor: Jordi Xuclà/GN